

Open Vensters 7

**Rondzendbrief van de Familia
Augustiniana**

OPEN VENSTERS

Rondzendbrief van de Augustijnse Familia-groepen in Nederland

REDACTIE: Wim Sleddens OSA
Graafseweg 276, 6532 ZV Nijmegen
wsleddens@freeler.nl of wsleddens@aug.org

Eric Luijten
Heeskesacker 2102, 6546 JT Nijmegen
eric@luijten.doge.nl

Bettineke van der Werf
Wedesteinbroek 1406, 6546 RN Nijmegen
e.van.der.werf@hccnet.nl

Aanspreekpunten familia i.v.m. Open Vensters:

Andre Witlox	Familia Boskapel
Luc Habets	Familia Eindhoven
Jan van Swam	Familia Lindenholt
Jan van Dril OSA	AugustinusleesgroepUtrecht

COMMISSIE VORMING EN BEGELEIDING

voorzitter Gerard van Hoof OSA, Martijn Schrama OSA
Dolf van der Linden OSA
Wim Sleddens OSA Pieter Renkens

met als vertegenwoordigers uit de Familiagroepen

Henk Boogers
Karel Peijnenborg
Jan van Swam

Aanvraag toezending Open Vensters:

Bettineke van der Werf

VOLGENDE NUMMER: eind september 2002

SLUITING KOPIJ: 5 september 2002

INHOUD:

COLOPHON

INLEIDING REDACTIE

AUGUSTINUS ZEGT

BOEKPRESENTATIE

UIT DE FAMILIA-GROEPEN

Familia Boskapel
Familia Eindhoven
Familia Lindenholt

PERSOONLIJKE BIJDRAGE

Augustinus in kruissteek
Augustinus en Bob Dylan

COMMISSIE VORMING EN BEGELEIDING

VERDER NIEUWS

17 mei studiedag
Bezoek uit Rome
AJT Műnnerstadt
San Gimignano
Het laatste uur, Pavia
Feest van Augustinus
Websites Augustijnen
Vieringen
Augustijnse agenda

INLEIDING:

Voor u ligt het zevende nummer van Open Vensters. In dit nummer blikken we terug op het kapittel, het AJT en de studiedag van 17 mei.

Wij wensen u veel genoegen bij het lezen van deze zevende Rondzendbrief.

Wim Sleddens, Eric Luijten, Bettineke van der Werf.

AUGUSTINUS ZEGT ..

Heer, onze God, wij geloven in U, Vader, Zoon en H. Geest ... Zoveel ik kon, zoveel Gij mij het vermogen gegeven hebt, heb ik U gezocht, en verlangd te zien wat ik geloof. En veel heb ik nagedacht en gezwoegd. Heer, mijn God, mijn enige hoop, verhoor mij, dat ik niet, vermoeid, U niet meer wil zoeken, maar dat ik steeds vurig naar Uw aanschijn blijf verlangen. Geef mij de kracht U te blijven zoeken, Gij die U hebt willen laten vinden, en ons hoop gegeven hebt dat wij U steeds meer en meer zullen vinden. Voor U staat mijn sterkte, voor U staat mijn zwakheid. Behoed mijn sterkte, genees mijn zwakheid. Voor U staan mijn onwetendheid en mijn kennis. Laat mij daar binnentreden waar Gij U voor mij geopend hebt, en neem mij in U op. Open U voor mij als ik daar aanklop, waar Gij U nog verbergt voor mij. Dat ik U indachtig zij, dat ik U begrijpe, dat ik U beminne. Vermeerder mijn aandacht, mijn begrip en mijn liefde, tot Gij mij volkomen zult omvormen ... Moge ik U alleen uitspreken, wanneer ik Uw woord verkondig en U prijs ... Geef mij dat ik niet inslaap en slechts in mijn eigen gedachten verzonken blijf ... Wanneer wij U bereikt zullen hebben, zal al het vele dat wij gezegd hebben zonder U te bereiken, voorbij zijn. En Gij alleen zult blijven, alles in allen. En zonder einde zullen wij slechts één naam uitspreken, terwijl wij U loven in één, omdat wij in U één geworden zijn, ene Heer God, God Drieëenheid.

Over de Drieëenheid 15,28,5 1.

BOEKPRESENTATIE

Augustinus - een biografische schets van zijn denken

“Ik heb niet zo geleefd, dat ik mij zou schamen nog langer onder u te leven. Maar ik ben ook niet bang om te sterven: wij hebben een goede Heer.” Deze woorden van Ambrosius tekenen de sterke, maar voor ons wellicht wat ongenaakbare man, die deze kerkvader was. Augustinus, dopeling van Ambrosius, hield deze woorden aan zijn medebroeders in het klooster van Hippo voor als fijnzinnig en

evenwichtig. Ambrosius durfde zich rustig toe te vertrouwen aan de goede God. Een voorbeeld om na te volgen?

Augustinus zelf is veeleer een rusteloze zoeker. “Rusteloos is ons hart in ons totdat het zijn rust vind in U”, staat in de bekende opening van Augustinus’ bekendste werk, de Confessiones. Gary Wills zet als openingstekst boven zijn korte biografie over Augustinus als motto een uitspraak van Karl Jaspers: “Augustine thinks in questions.” Wills is historicus en publicist, o.a. bekend door studies over de Amerikaanse geschiedenis en opiniërende artikelen in diverse tijdschriften en kranten. Zijn mooie boekje over Augustinus toont een grote vertrouwdheid met het werk van de kerkvader. Hij weet achter de teksten de mens, die Augustinus was, te laten zien. Voor Wills is dat niet een (zoals vaak in recente literatuur wordt betoogd) door sexualiteit geobsedeerde pessimist, maar een sensitief denker die over de eeuwen heen ook ons met zijn woorden nog direct weet te raken, in wie we onszelf en onze vragen herkennen. Opvallend is de dynamiek die er in het leven van Augustinus is. Eerst in de zoektocht (menselijk, al te menselijk soms, zoals hij later onder tranen belijdt) naar waarheid, maar eenzelfde vaart kenmerkt zijn leven als christen. “Like Aeneas, the hero of his favorite poem, he sailed to ever-receding shores.” Augustinus’ leven en denken blijft zijn hele leven in beweging, steeds opnieuw op zoek naar het mysterie van God en het eigen leven, altijd gevoelig voor zijn omgeving. De werken kort na zijn bekering (als hij zich met een aantal vrienden heeft teruggetrokken uit de wereld) lijken nog een Griekse filosoof te laten zien, één keer priester en bisschop is Augustinus vooral de bijbelse denker, zich bewust van de realiteiten die de wereld en het leven van zijn gelovigen beheersen maar ook van

de kracht die de bijbel, het Woord van God, heeft.

Wills tekent Augustinus als een sociaal denkend realist. Eerder dan abstracte denkbeelden benadrukt hij de reëel bestaande banden tussen mensen. Zo kunnen heiligen en zondaars met elkaar samenleven, niet zozeer vanwege een gedeelde visie op rechtvaardigheid, maar omdat ze, verbonden door allerlei relaties, voldoende concreet goede dingen gemeen hebben om samen te beschermen en lief te hebben. Heiligen en zondaars zijn tot de dag van de oogst ook voor geen mens zuiver uit elkaar te houden. Dit basale inzicht geeft b.v. aan Augustinus' Stad van God, met zijn visie op de twee steden, die van God en die van de wereld, een grote dynamiek. Een simpele verwerping van het wereldse paste daar niet in. Ook nu, meer dan 1600 jaar later, kan Augustinus daarmee perspectief bieden voor geloof en politiek. De aard van onze liefde bepaalt uiteindelijk ons toebehoren aan één van de twee steden.

Als Augustinus in 430 op zijn sterfbed ligt wil hij (die tijdens zijn leven altijd in gezelschap verkeerde, zelfs tijdens zijn bekering en zijn meest mystieke ervaring) voor het eerst alleen zijn. Hij stuurt de broeders met wie hij samenwoont weg en laat de muren van zijn kamer behangen met de boetpsalmen. Die bidt hij de laatste dagen van zijn leven onafgebroken, bewust van eigen tekort zich verlatend op Gods ontferming.

Utrecht - Diederik Wienen

Augustinus - een biografische schets van zijn denken, G.Wills
ISBN 9050185487 uitg Balans, 192 pag. Oktober 2001 prijs €15,90
gewicht: 268 gram

FAMILIA-GROEPEN OP HET PROVINCIAAL KAPITTEL

Familia Augustiniana Boskapel, terugblik op 19 april

ijdens de slotmiddag van het kapittel op vrijdag 19 april zou de onderlinge betrokkenheid tussen Kapitteldeelnemers en leden van de Familia Augustiniana op de een of andere manier aan bod komen.

Zo stond het in de uitnodiging van Bob Bodaar voor de slotmiddag. Vanuit dit ruime kader ging onze familiagroep aan de slag om de eigen gedachten te vormen en naar inhoud en invulling te zoeken. Moest het een engagement zijn? Een belofte, een persoonlijke betrokkenheid een persoonlijke verbondenheid, of juist iets met de hele groep?

Alle modellen zijn in de Boskapelgroep aan de orde gekomen, min of meer uitgewerkt en beproefd. Een uitgebreide uitwisseling en e-mailcontacten hebben uiteindelijk opgeleverd dat we ons niet te ver van de, reeds geformuleerde, Lindenholt opvattingen wilde verwijderen. Met enige accentverschillen is een tekst ontstaan waarmee de Boskapelgroep zich heeft gepresenteerd.

Na een welkome ontvangst bij stralende hemel op het rustieke domein van de zusters in Maarssen, was er ruimte voor een informeel samenzijn met Ordeleden, waarbij het me opviel dat het thema Familia Augustiniana niet voor diepgaande uitwisseling vatbaar bleek. Tijdens de afsluitende viering was een gevoel van saamhorigheid en gemeenschap met de Ordeleden duidelijk voelbaar. De aanwezigheid en inbreng van onze Prior Generaal Robert Prevost waren daarbij erg stimulerend. Het zijn gevoelens om vast te houden en verder tot wasdom te brengen, samen met de Orde en de familiagroepen. Belangrijk daarbij zal zijn welke beleidlijnen het kapittel heeft uitgezet en de vorm waarin dat beleid verder kan worden ontwikkeld en geïmplementeerd in de Orde.

Tijdens het afsluitend diner, aan tafel met onze Prior Generaal heb ik iets mogen ervaren van zijn visie daarop. Het is te hopen dat wij dat met elkaar waar kunnen maken.

Het gezellige en informele afsluitende diner in de dorpskern van Maarssen vormde een waardevol element in het samenzijn.

Namens de familiagroep van de Boskapel dank ik de Orde voor hun vertrouwen in ons en de ruimte die zij wil scheppen om naar elkaar toe te groeien.

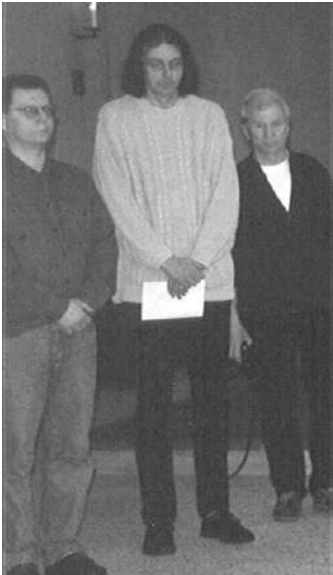
Het "Ubi caritas et amor" wat wij gemeenschappelijk uitzongen, zal die verbondenheid dan zeker bevestigen.

André Witlox

-Wij zijn een groep die regelmatig samenkomt en zoekt naar verdieping van onze spiritualiteit vanuit Augustinus en de Augustijnen.

-Wij willen elkaar tot steun zijn en samen een basis vinden voor onze betrokkenheid en actieve inzet in de samenleving, de Orde en de kerk.

-Wij voelen ons betrokken bij de Orde en de andere familiagroepen; samen met hen zijn wij op zoek naar een eigen vorm van Augustijns gemeenschapsleven, die recht doet aan de mogelijkheden van leken zoals wij.

In onze groep geven wij dit vorm, door deel te hebben aan elkaars leven in elkaars zoektocht naar God, door samen te zoeken naar de liefde, in rechtvaardigheid, vrede, en de heelheid van de schepping; oor onze spiritualiteit met anderen te delen, door openheid en gastvrijheid, in gebed en vieringen; door ontmoetingen te organiseren, door vorming en studie en door het onderhouden van contacten met andere Augustijnse groepen.

Bij dit alles erkennen wij het belang van de groep. Daarom presenteren wij ons ook aan u als groep. Wij zijn dankbaar voor de betrokkenheid die wij van de Orde ondervinden. Vandaag willen wij uitspreken dat wij bij de Orde der Augustijnen betrokken willen blijven, en wij vragen U, onze betrokkenheid te aanvaarden en te

beantwoorden.

Familiagroep Boskapel, 19 april 2002

Familia Eindhoven

en impressie: Vrijdag 19 april, afsluiting van het kapittel, was voor de afgevaardigden van de Familia Augustiniana - afdeling Eindhoven een inspirerende dag! Bij aankomst in Maarssen werden we door verschillende augustijnen hartelijk welkom geheten. Na een gezellig samenzijn was er een mooie viering, waarbij

twee groepen van de Familia-afdeling Nijmegen zich presenteren aan het kapittel en van de generaal een symbolisch speldje ontvingen. Het was een warme en ontroerende bijeenkomst. Prachtig dat er tijd was voor bezinning en aandacht voor elkaar. Het bijwonen van zo'n afsluiting verdiept het familielevens en versterkt het vertrouwen voor de toekomst in de Eindhovense kring. Het was een laven aan de toekomst. De bijeenkomst werd besloten met een heerlijk warm buffet. We hebben in veel opzichten genoten.

Miekie van den Boogaard

Familia Lindenholt Terugblik 19 april

Sinds 1996 komen we al bij elkaar, vanuit de gedachte dat het een groot goed was om elkaar in kleinere kring rond

Augustinus te treffen. Wij, mensen die elkaar vanuit de bijeenkomsten in de Boskapel als Augustinus-geïnteresseerden hadden leren kennen. In eerste instantie was het een herkennen van elkaar vanuit de parochie Lindenholt. Later kwamen er ook mensen van buiten de parochie bij.

Wim Sleddens was in eerste instantie de verbindende factor naar de Augustijnen. Voor gesprek en voor gebed kwamen we eens in de maand bij elkaar. Een aantal van ons ging mee naar congressen in het buitenland. We ontmoetten mensen en organiseerden ontmoetingen. En het begon te kriebelen. We waren mensen die elkaar ontmoetten en we werden er ons steeds meer van bewust dat we een (open) groep werden. Mensen die op elkaar en op de Augustijnen betrokken raakten. en dan komen er toch telkens weer vragen. Wat willen we als groep naar elkaar, wat willen we naar de Augustijnse orde, wie of wat zijn we Familia bleek een naam die ons aansprak.

Familie zijn we niet van elkaar. Ieder hebben we een eigen familie, veelal een gezin, in onze directe nabijheid. Familia heeft iets van geborgenheid, betrokkenheid op en naar elkaar, zorg en aandacht voor elkaar, vanuit een gezamenlijke wortel.

En zo werden we familia Lindenholt.

Soms met alleen maar vragen, soms ook met antwoorden, Maar wel samen; in praten, bidden en zingen. Soms begrijpend, soms ook alleen maar tastend en gelovend en vertrouwend op elkaar. En dan helpt ook Augustinus ons weer, daar waar hij schrijft:

Wat ik begrijp, dat geloof ik.

Maar niet alles wat ik geloof, begrijp ik ook.

En alles wat ik begrijp, weet ik.

Niet alles wat ik geloof, weet ik.

Maar daarom weet ik nog niet minder hoe nuttig het is, om ook veel te geloven, wat ik niet weet.

De slotviering van het kapittel bood ons de ruimte om de betrokkenheid uit te spreken. In diverse gesprekken kwamen we tot onderstaande tekst. Jan van Swam heeft hem namens ons allemaal uitgesproken. We zijn erg blij met de zorgvuldigheid waarmee dit tot stand is kunnen komen. We waren verrast en getroffen door de zorg die vanuit de viering sprak. De aandacht van de augustijnse orde, de aanwezigheid van pater generaal Robert Prevost, het zegenen van de speldjes die in OSA-vorm klaargelegd waren, de verwarmende woorden van welkom naar elkaar, het was HARTverwarmend. Het was Augustijnse spiritualiteit ten voeten uit.

Bettineke van der Werf.

Pater Generaal, Robert Prevost:

-Wij zijn een groep die regelmatig samenkomt en zoekt naar verdieping van onze spiritualiteit vanuit Augustinus en de Augustijnen.

-Wij zijn elkaar tot steun en vinden samen een basis voor onze betrokkenheid en actieve inzet in de samenleving, de orde en de kerk.

-Wij voelen ons betrokken bij de orde,

en samen met de andere groepen zijn wij op zoek naar een eigen vorm van Augustijns gemeenschapsleven, binnen een eigen kader en met een eigen identiteit.

Wij geven dat vorm:

- Door deel te hebben aan elkaars leven,
en elkaars zoektocht naar God,
en in het samen zoeken naar rechtvaardigheid, vrede en liefde*
- Door het delen van onze spiritualiteit met anderen
en in bidden en vieren.*
- Door ontmoetingen te organiseren
en in vorming en studie
en in het onderhouden van contacten met andere Augustijnse
groepen.*

*Vandaag willen wij uitspreken dat wij bij de orde der Augustijnen
betrokken willen blijven, en wij vragen u onze betrokkenheid te
aanvaarden en te beantwoorden.*

*Augustijnse groep Lindenholt,
Nijmegen, 19 april 2002.*

Een speldje.

Ik heb hem weer even in m'n hand: dat speldje van vrijdag 19 april 2002. Het is sinds die dag voor mij een teken van tegenspraak geweest. Eigenlijk is het zo'n teken gebleven. Mooi vind ik het nog steeds niet. De vormgeving is me eigenlijk te zwaar realistisch: een geopend boek. Het heeft iets van de 19^e eeuw en van de volkskunst van de jaren '50 en daarvoor. Met name het vlammend doorboorde hart doet me herinneren aan gipsen H.Hart beelden met een flakkerend kunstlichtje en plastic roosjes.

Om die reden snapte ik ook nooit zo goed, waarom sommigen van ons dit speldje met trots droegen. Vaak hadden ze het speldje uit Rome gehaald en dat maakte het voor mij in zekere zin nog verdachter.

Tegelijkertijd daagde het speldje me uit. Het liet zien, dat mensen een keuze hadden gemaakt, bekenden bij een groep te horen.

Ik herken datzelfde gevoel als ik mensen zie met zo'n chromen visje op de auto.

Op tweede Kerstdag van december jl. overleed m'n vader. Laatste gesprekken staan als een soort testament in m'n geheugen gegrift. Op eerste Kerstdag las ik een boek over fundamentalisme en Islam. M'n vader: "Wat lees je daar? Maak je je daar zorgen over?" "Ja toch wel!" Opeens begon hij te zingen: "Roomschen dat zijn wij!" Ondanks z'n zwakte klonk het als een strijdlid. Na enkele regels stopte hij: "Ik heb het met volle overtuiging en uit volle borst gezongen. En nu weet ik niets meer zeker. Heb ik iets bereikt? Ik heb gereikt. Maak je maar niet al te veel zorgen. Gun de Islam nog één generatie en alles is opnieuw open."

Ik kijk opnieuw naar het speldje. Ik herinner me heel precies hoe ik op vrijdagmiddag arriveerde in de Emmaus-priorij in Maarssen. Ik weet hoe blij ik was daar weer Wim Sleddens te zien. Op vele manieren heb ik

stukjes met hem mee mogen lopen. En het was meestal iets van herkenning en echte ontmoeting. Ik herinner me ook de blijdschap om daar zo veel mensen van onze groep uit Lindenholt te ontmoeten. Met hen hadden we 'de tekst van verbondenheid' in meerdere bijeenkomsten gespeld en bijgesteld. Die tekst durfde ik mee uit te spreken. Maar ik ben me nog steeds bewust van de aarzelings.

We dronken een kop koffie en ik besprak met één van de kapittelgangers zaken over vrijheid en gebondenheid, over individuele verantwoordelijkheid en het horen bij een groep. We hadden het over

werkwoorden die zich wel en niet met het begrip “waarheid” laten verbinden.

Ik meen me een soort tweedeling als de volgende te herinneren:

WAARHEID kan verbonden worden met	WAARHEID kan niet verbonden worden met
Zoeken Soms vinden Ontdekken (soms even) Zijn Worden Groeien Benaderen verliezen	Hebben Bewaren Verstoppen Maken

En opnieuw bracht ik m’n ambivalente houding t.o.v het speldje ter sprake. Hij glimlachte en zei even later: “Ik moet nog even kijken of in de kapel alles klaar staat. Ik ben mee verantwoordelijk voor de liturgie.

Even later stond ik in de kring. Ik had de psalmen mee gereciteerd, naar de lezingen geluisterd.

Af en toe had ik even rond gekeken naar die groep van ‘echte’ Augustijnen. Wat een mensen met verhalen en wat verschillend en toch duidelijk broeder- en zusterschap. Wat een rijkdom in spiritualiteit gekoppeld aan vaak pittige levenservaringen.

En ineens ontvang ik een speldje.

Ik laat het met ambivalente trots zitten en geef een hele rij geroerd een hand. Met speldje op wandel ik door Maarssen naar de Chinees om daar samen te eten.

Dan ga ik nog even naar m’n dochter op kamers in Utrecht.

Natuurlijk laat ik het speldje zitten.

“Pap, wat heb jij nou voor raar speldje? Wil je daarmee ook naar mama toe? Ik vertel iets van mijn ervaringen.

“Nou, je moet het natuurlijk zelf weten, maar ik snap eigenlijk niet zo

goed waarom jij altijd zo’n hekel had aan tatoos”.

Het is toch lastig in die open netwerksamenleving van ons. Op één dag maken we deel uit van vaak tientallen groepen. En met al die snelheid en vluchtigheid blijft het van belang ook bij een groep te horen waar je met elkaar leest, nadenkt over een rijk gedachtegoed als dat van Augustinus, in een continue dialoog over klassieke vragen als: “Wat is waar?” “Wat is goed “ Wat is schoon?”

Deze vragen blijven met of zonder speldje.

Joop Haverkort

PERSOONLIJKE BIJDAGEN

Augustinus in kruissteek.

Voor de liefhebbers onder ons van borduurwerk, er bestaat een telpatroon van het nederlandse augustijnse logo. Hiernaast vindt u er een voorbeeld van. Links en rechts van het logo zijn gekleurde banen bijgevoegd.

Onder het logo is de tekst Cor unum et anima una in Deum geborduurd. Het telpatroon is voor € 2,= (copieer en verzendkosten) te verkrijgen bij

Bettineke van der Werf.

Ik droomde dat ik Augustinus zag

In de laatste Open Vensters vertelde Maurits Damsté ons over zijn ontmoeting met Augustinus in een oratorium van Frank Martin. Waar kunnen Augustinophilen (een term van Maurits), naast de *klassieke- en kerkmuziek*, nog meer terecht om de kerkvader tegen het lijf te lopen? Ook in de *popmuziek* is een treffend voorbeeld van Augustinusinspiratie op te diepen. Op 2 mei jl. was er in de Rotterdamse Ahoy een optreden van Rob Zimmerman ('41) beter bekend als Bob Dylan. Tijdens de kerkvernieuwing na het Tweede

Vaticaanse Concilie maakte zijn (The answer my friend is) “Blowing in the wind” stevast deel uit van vele kerkkoorrepertoires.

In 1967 bracht hij zijn zevende LP “John Wesley Harding” uit, die zich kenmerkte door een religieuze ondertoon. Niet geheel toevallig, want dit was zijn comeback na langdurig herstel van een ernstig motorongeluk. Hierop is ook het lied: “I dreamed I saw St. Augustine” op terug te vinden. Door hierbij de songtekst af te drukken laat ik de tekst voor zichzelf spreken; ik ga er niet verder op in.

* De eerste 59 seconden van dit nummer kun je op *internet* beluisteren via zijn officiële homepage. Je kom hier rechtstreeks op terecht met het volgende adres:

www.bobdylan.com/songs/augustine.html

* Ik wil het ook voor de liefhebber op een CD branden. (Let op: oudere CDspelers kunnen niet altijd gebrande CD's aan.)

* Ook wil ik je desgewenst de bladmuziek bezorgen.

* In muziektijdschrift OOR (nr. 9, 4 mei 02) staat een “Dylan voor Dummies”artikel; ook hiervan heb ik een kopie voor je.

Alles gratis uiteraard!

*I dreamed I saw St. Augustine,
Alive as you or me,
Tearing through these quarters
In the utmost misery,
With a blanket underneath his arm
And a coat of solid gold
Searching for the very souls
Whom already have been sold.*

*“Arise, Arise,” he cried so loud,
In a voice without restraint,
“Come out, ye gifted kings and queens
And hear my complaint.
No martyr is among ye now
Whom you can call your own.*

*So go on your way accordingly
But know you're not alone.”*

*I dreamed I saw St. Augustine,
Alive with fiery breath,
And I dreamed I was amongst the ones
That put him out to death.
Oh I awoke in anger,
So alone and terrified,
I put my fingers against the glass
And bowed my head and cried.*

Vergelijk:

Aandacht voor Christus die op straat ligt.

Preek 25,8,8 “Veel te laat heb ik jou lief gekregen” T.J. van Bavel (Heverlee 1986)

Bernard Coemans, Familia Boskapel

COMMISSIE VORMING EN BEGELEIDING

Dit keer geen verslag(en) van de Commissie Vorming en Begeleiding. De CVB gaat weer bij elkaar komen, maar was in afwachting van de ‘opdracht’ van het nieuw gekozen bestuur. Een verslag hiervan vindt u in de bijdrage van Gerard van Hoof. De redactie.

Een grotere plaats in het geheel van de Provincie voor de Familia Augustiniana". Zo onderstreepte het kapittel opnieuw de betekenis van de Familia. Aan het formuleren van deze aanbeveling voor het nieuwe bestuur van de Provincie was een terugblik op de afgelopen vier jaar voorafgegaan. De ontwikkeling van de verschillende plaatselijke groepen met ieder een eigen karakter maakt duidelijk hoeveel waarde de betrokkenen eraan hechten. En als het om binding en inhoud gaat dan is op dit moment duidelijk dat het allereerst de plaatselijke groep is en vervolgens de betrekking van deze groep aan gemeenschap (plaatselijk, provinciaal) en traditie van de augustijnen.

Een nieuwe vorm van persoonlijke binding over en weer met Orde en Provincie tekent zich nog niet af.

Op het kapittel zelf meldde Hans van den Berg, die in Bolivia woont en werkt, dat daar in Cochabamba ook een actieve Familia-groep bestaat. Over de grens van Nederland heen in de federatieve samenwerking met de augustijnse buur-provincies zal in de komende periode, zo beveelt het kapittel aan, nagegaan moeten worden op welke wijze geïnteresseerden bij ons betrokken kunnen worden", Het grotere verband van Familia, Provincie en Orde kwam op bijzondere wijze tot uitdrukking in de Slotviering op 19 april, waarbij de verbintenis van de Familiagroepen Boskapel en Lindenholt met de augustijnen werd bevestigd. De Prior-Generaal bracht duidelijk onder woorden om welk groot wederkerig belang het gaat, als we het hebben over ruimte voor de geest in ons leven. Op de eerste vergadering van het nieuwe Bestuur (29 mei) is besloten dat de Commissie Vorming en Begeleiding die zich tot nu toe met de Familia bezig hield uitgenodigd wordt om spoedig met voorstellen te komen hoe haar taak ten dienste van Familia en Provincie het beste voortgezet kan worden, in de geest van de beleidsaanbevelingen voor de komende vier jaar.

Gerard van Hoof

VERDER NIEUWS

Studiedag Augustijns Instituut 17 mei 2002

De jaarlijkse studiedagen van het Augustijns Instituut beginnen vertrouwd te worden: dat geldt de gastvrije plek in een vleugel van Mariënhage en dat geldt al evenzeer de bekende gezichten van orde en familia. Wonderlijk is het om andere bekende gezichten in habijt langs te zien schuifelen als leven zij in een andere wereld; zonder zich met de studiedag in te laten gaan zij hun weg van paterskerk naar hun eigen vleugel. Het tafereel brengt treffend in beeld hoe verschillend mensen en hun bindingen zijn in de huidige pluriforme werkelijkheid.

Steeds nieuw en verrassend is de thematiek die aan de orde komt; Augustinus blijft tenslotte zo veelzijdig dat we wat dat betreft nog vele jaren door kunnen gaan. Dit jaar belichtte studiesecretaris Hans van Reisen het levensverhaal van Augustinus vanuit de theorie van McMahon, die de Confessiones als een soort sleutelverhaal ziet dat gecomponeerd is op het ritme van het bijbelse scheppingsverhaal. Een interessante invalshoek, die de lezer weer nieuwe impulsen geeft. En dat mag ook wel, want van meerdere kanten hoorde ik mijn ervaring gedeeld: dat de Confessiones heden ten dage geen makkelijke lectuur is. Zo toegankelijk als Augustinus zich toont als inspirerend psalmcommentator en levensecht prediker, zo moeilijk is hij te volgen in zijn autobiografische notities. Wel vele bladzijden schuldgevoelens en mijmeringen rond een simpele schelmenstreek uit zijn jeugdijaren, bijna geen regel over de vrouw met wie hij vele jaren lang brood en bed deelde. Ook al zou het om redenen van bovengenoemde compositie zijn, dan nog blijft het voor eigentijdse lezers moeilijk verteerbaar, voor vrouwelijke lezers al helemaal. Want ook moeder Monica lijkt ondanks alle loftuitingen geen voorbeeld van de 'unconditional positive support', die de ideale moederliefde zou moeten uitstralen. Haar opvoedstijl, waarbij ze zoon Augustinus van haar eigen tafel weert omdat ze het met zijn partnerkeuze niet eens is, zou heden ten dage geen schoonheidsprijs verdienen! En dat is dan nog zacht uitgedrukt. Behalve Augustinus kwam vandaag ook het thema "levensverhaal" aan bod; ik mocht dat thema 's morgens inleiden aan de hand van verhalen uit mijn eigen leven, met name verhalen van de tocht naar Santiago, die mij tot mijn eigen verrassing gaandeweg sleep van wandelaar tot pelgrim. Ver onderweg in een eindeloze deining van landschappen en herinneringen las ik wekenlang het boek van de schepping. Alle tijd had ik om de wereld te beschouwen, om terug te kijken en vooruit; met verwondering en soms ook met pijn, maar toch ook met mildheid en dankbaarheid. Want de zoektocht door het leven blijft een verrassende en schitterende ervaring, en het was een voorrecht om in mijn augustijnse 'nest' daarvoor aandachtig gehoor te vinden.

's Middags was er tijd voor gesprekken in kleine groepen, waarbij ieders levensverhaal aan bod kon komen; natuurlijk blijkt de tijd dan te kort en heeft menig een het gevoel dat hij of zij nog uren door zou kunnen gaan. Als afsluiting kwamen we in de paterkerk bijeen voor een korte viering. Schitterende zon door de oude ramen onderstreepte de tekst die we baden:

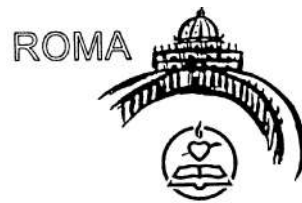
" In de samenkomst voor de lofzang Gods
leest Augustinus een nieuwe schepping
van licht uit duisternis
van vruchtbaar land uit woelig water;
mensen zonder hoop

worden door het woord van de profeet en de adem van God
geschapen tot nieuwe gemeenschap.

De voltooiing van het Paasfeest
schept steeds meer kleuren buiten om ons heen
en geeft ook steeds meer kleur aan mensen
die in trouw en volharding
zich scharen rondom de verhalen
van God als bondgenoot van mensen."

Jeroen Gooskens

Bezoek uit Rome

Het was een ongewoon
gezicht, zoveel priesters
rond het altaar.

Samen met de studenten uit Rome een niet alledaags beeld in de Agneskerk, Lindenholt.

Wij, als gemeenschap, hebben ons verwarmd aan hun enthousiasme. Na de viering was er ook wat om de inwendige mens te versterken, want hierna was het voor de groep weer snel terug via Brussel naar Rome.

Bettineke van der Werf

Münnerstadt Jongeren onderweg.

Van 9 tot en met 12 mei 2002 werd in het Duitse plaatsje Münnerstadt het Augustiner Jugend Treffen gehouden. In dit AJT komen elk jaar de Duitse jongeren die iets met Augustijnen hebben, bij elkaar. Sinds 1987 doen hier ook

Phap Jos en Jan Martijn

Muziek maken

Nederlandse Jongeren aan mee. Dit jaar waren dat Jos Luijten, Phap Pham, Ferdi van der Werf en Jan Martijn van der Werf uit Nijmegen.

Eric Luijten

middelste rij:
Ferdinand, 2^e van links, Jos
5^e van links, Jan
Martijn 1^e van rechts

Alle jongeren van de workshop klooster in
habijt

Alle deelnemers en begeleiders van Münsterstadt AJT 2002

Jongerenreis naar San Gimignano

In San Gimignano, Italië, staat een van de oudste kloosters van de orde van de Augustijnen. Afgelopen jaar is er bij de prior van dit klooster, Brian Lowery O.S.A., en Wim Sleddens O.S.A. het idee

ontstaan om een werkvakantie te organiseren voor jongeren om te helpen het klooster op te knappen. Vanuit de parochie Lindenholt is enthousiast gereageerd en zijn er drie jongeren, te weten Milou Wiesèll, Maartje Thomassen en ondergetekende aan de slag gegaan om de reis te organiseren. Inmiddels zijn de voorbereidingen in volle gang en hebben zich 23 jongeren opgegeven om mee te gaan naar Italië, en hebben we 7 begeleiders gevraagd om met ons mee te gaan. Dit zijn Jan en Cilia van Swam, Pieter Renkens, Marga Bakker en Marcel Thomassen uit de parochie Lindenholt, Jan van Lierop uit de Boskapel en namens de Augustijnen Wim Sleddens.

We zullen op 9 augustus naar San Gimignano vertrekken met een bus van de pendeldienst Eurolines. Ook gaat er een auto mee voor vervoer in Italië. We zullen dan 2 weken in het klooster verblijven om er te helpen met schilderen en schoonmaken, en natuurlijk ook om er wat van de buurt te zien. Op 22 augustus gaan we dan weer met de bus terug naar Nederland.

Wim Sleddens is op moment van schrijven in Italië om met het klooster te regelen wat er gedaan moet worden. Binnen de organisatie hier in Nederland zijn we bezig met het organiseren van de reis en subsidies om de reis financieel mogelijk te maken.

Over het programma in San Gimignano kunnen we nog weinig vertellen, omdat we nog aan het overleggen zijn wat er in het klooster gedaan moet worden. We denken in ieder geval aan – we zitten dan toch in de buurt – Florence en Pisa.

We hopen er een werkzame en gezellige reis van te maken.

Namens de San Gimignano-organisatie,

Jan Martijn van der Werf

Feest van Augustinus

Dit jaar wordt het feest van Augustinus op 28 augustus gevierd in Eindhoven. De samenkomst begint om 12.00 uur. Meer informatie volgt binnenkort.

Reserveer alvast datum en tijd in uw agenda!!!!!!

Het laatste uur

De stad Hippo barst van de angstige mensen die in een dodelijke kring zijn ingesloten. Tijdens de derde maand van de belegering, in

de hete zomer van 430, bezwijkt de 76-jarige Augustinus aan een kwaadaardige koorts en aan intense pijn. De aardse stad die hij verlaat, is vervuld van rouw en afschuw.

Wanneer Augustinus voelde dat zijn uur gekomen was, nam hij afscheid van al zijn vrienden. Hij wilde alleen zijn met zichzelf en met God. Aan de muur voor zijn bed hing een tekst die zo groot geschreven was dat hij hem nog kon lezen: 'Heb medelijden met mij, Heer, in uw barmhartigheid'. Het was een vers uit een boetepsalm. Hij had het op grote bladen laten schrijven en tegen de

muur laten ophangen zodat hij het tot het laatste ogenblik kon zien. De woorden van de psalmist moesten hem helpen wanneer hij voor de ultieme ontmoeting stond met God. Augustinus was te nederig om zich waardig te voelen voor deze ontmoeting. 'Deze arme van God

bezat niets en kon dus ook niets nalaten', schrijft Possidius van Calama, die ooggetuige was van Augustinus' dood.

Toen men in Constantinopel het bericht kreeg van Augustinus' dood, was al een boodschapper van Theodosius II onderweg met een persoonlijke

uitnodiging voor het oecumenische concilie van Efése. De keizerlijke ambtenaar kon enkel Augustinus' graf bezoeken in de basiliek van de Vrede, waar de bisschop zijn gelovigen zo vaak had toegesproken. Het stoffelijk overschot bleef echter niet in Afrika. Het werd, samen met Augustinus' boeken, naar Cagliari overgebracht door een groep mensen die op de vlucht waren voor de Vandalen. Drie eeuwen later betaalde de Lombardische koning Liutprandus een losprijs aan de Saracenen voor het vereerde stoffelijke overschot. Hij bracht het naar zijn hoofdstad **Pavia**, waar het nu nog rust in Sint-Pieter 'in ciel d'oro'. Augustinus' lichaam keerde dus terug naar de streek waar zijn bekering had plaatsgevonden.

Uit: Augustinus, de boodschap van een leven, Vera Paronetto

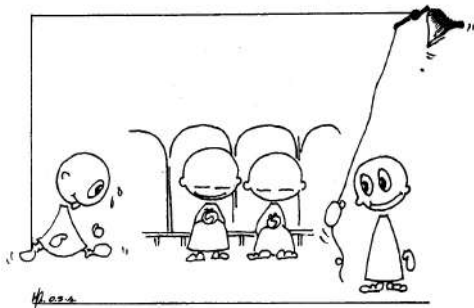
Mocht u in de buurt van Pavia (Italië) komen, dan is het ook voor u mogelijk het graf van St Augustinus te bezoeken. Pavia, Sint-Pieter in ciel d'oro.

Voor de internet (be)zoekers:

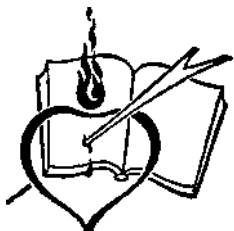
www.augustijnen.nl
www.aug.org
www.augustiniana.org
www.augustinians.org.au
www.mendel-museum.org

VIERINGEN:

Woensdag 19.30 u
Convent Nijmegen Boskapel

Donderdag 7.30 u
Morgengebed Lindenholt

AUGUSTIJNSE AGENDA:

9-22 augustus

Jongeren naar San Gimignano

28 augustus

Feest van St Augustinus in
Eindhoven

begin november

Studiedag Leuven, België